

MYTHISCHE AUTOTOCHTEN *in de* WERELD

Verken de meest indrukwekkende roadtrips op de planeet

INHOUD

INLEIDING

AFRIKA & HET MIDDEN-OOSTEN

- Zelf rijden op safari (Zambia) 10
- Cruisen op Clarence Drive (Zuid-Afrika) 18
- Door de Kalahari (Botswana) 24
- Een koningstocht: Jebel Hafeet (VAE) 30
- De Panoramaroute doorkruisen (Zuid-Afrika) 36
- Van Marrakesh naar Taroudannt (Marokko) 42

NOORD- EN ZUID-AMERIKA

- Via de autosnelweg naar Hana op Hawaiï (VS) 48
- Get your kicks on Route 66 (VS) 50
- Cool Runnings: Canada's Icefields Parkway 56
- De Salar de Uyuni (Bolivia) 62
- Tocht langs Brazilië's Costa Verde 68

- Québecs La Gaspésie Loop volgen (Canada) 80
- De Carretera Austral doorkruisen (Chili) 86
- Door de valleien van Calchaquí (Argentinië) 92
- Zuid-Utah, rondrit door nationale parken (VS) 98
- Rond de White Mountains (VS) 104
- De Pacific Coast Highway (VS) 110
- Van Havana naar Viñales (Cuba) 116
- Op het pad van de eenzame den (VS) 124
- Cabot Trail op Cape Bretoneiland (Canada) 130
- Going-to-the-Sun Road in Glacier National Park (VS) 136
- Tocht door de Napavallei (VS) 142
- Highway 61 re-revisited (VS) 148

AZIË

- Van Thimphu naar Gangtey reizen (Bhutan) 154
- De weg van Srinagar naar Mandali (India) 156

 Makkelijk
  Moeilijker
  Mythisch

- Op het pad van Ho Chi Minh (Vietnam) 168
- Over de Kathmandu Loop (Nepal) 174
- Zuid-Korea: van boven naar beneden 180

EUROPA 186

- De winderige Wild Atlantic Way (Ierland) 188
- Magische Ring (IJsland) 194
- Wijngaarden alom: Route des Vins d'Alsace 200
- De Trois Corniches aan de Côte d'Azur (Frankrijk) 206
- Baltische zwerftocht: van Estland tot Litouwen 212
- Kroatië's Adriatische snelweg 218
- De Schwarzwaldhochstraße (Duitsland) 224
- In het spoor van de Targa Florio, Sicilië (Italië) 230
- Een dag op de Belfast Loop (Noord-Ierland) 236
- Langs de westkust van Noorwegen 242
- Slowakijes veelbezongen Route 59 248

- Door de Picos de Europa (Spanje) 254
- Naar het eiland Skye (Schotland) 260
- Natuurschoon in de Abruzen (Italië) 266

OCEANIË 272

- Op ontdekking in de Zuidelijke Alpen (Nieuw-Zeeland) 274
- Great Ocean Road (Australië) 280
- Northland & de Bay of Islands (Nieuw-Zeeland) 286
- Kleine sprong van Hobart naar Queenstown (Australië) 292
- Over de Kimberley: de Gibb River Road (Australië) 298
- Langs de Captain Cook Highway (Australië) 304
- De Great Alpine Road (Australië) 310
- The Track: van Alice Springs naar Darwin (Australië) 316

REGISTER 322

INLEIDING

Mythische rondritten zijn een bron van verhalen en leuke herinneringen. En waren in één geval zelfs de inspiratie voor de Lonely Planet zelf. Toen Tony en Maureen Wheeler in 1972 Engeland verlieten om naar Afghanistan te rijden, en van daaruit naar Australië, wisten ze niet dat hun reis de basis zou worden voor de eerste reisgidsen van Lonely Planet. Ze waren uiteraard niet de eersten die de halve wereld rondreden. In 1968 kochten zes Britse oma's twee tweedehands Land Rovers, vulden wat Tupperwaredozen en reden van Londen naar Australië, door Turkije, Iran en India via de Khyberpas. En in 1903 al reden H. Nelson Jackson, Sewall K. Crocker en hun hond Bud in 63 dagen van New York naar San Francisco.

Wie je ook bent – jong of minder jong, alleen of in gezelschap – de open weg is onweerstaanbaar voor reizigers.

Met dit boek willen we je inspireren voor een volgende tocht. We vroegen ons netwerk van schrijvers van reisverhalen naar hun suggesties en selecteerden 50 van de beste rondritten ter wereld. Hun verhalen doen bijna alle hoeken van de wereld aan. Ook de klassiekers komen aan bod, zoals de Route 66 en de Pacific Coast Highway in de VS, de Great Ocean Road in Australië, en de IJslandse ringweg. Veel automobilisten worden aangetrokken door kustlijnen – onze auteurs cruisen langs de kust van Noorwegen, Ierland, de Côte d'Azur, de Adriatische Zee, de Baltische Zee en verder. En ook avonturiers komen aan hun trekken: we lichten ritten toe in Vietnam, Bhutan en Nepal, steken de Kalahari over, en Tony Wheeler vertelt over de Gibb River Road in de West-Australische regio Kimberley. Ook makkelijkere tochten komen aan bod, zoals op het Schotse Isle of Skye, daarom niet minder mooi of memorabel.

We laten alle types bestuurders aan het woord: zo zijn er ritten neergepend en afgelegd door motorrijders en hebben we zelfs een tocht door het noorden van Californië afgelegd in een elektrische auto. Enkele van de rondritten duren slechts een dag, maar andere duren een weekend, een week of nog langer. De meeste rondritten

die werden weerhouden, zijn erkende routes – van de Going-to-the-Sun Road door de Rockies in Montana tot de Wild Atlantic Way in Ierland – met bewegwijzering om het risico op verdwalen zo klein mogelijk te houden. Enkele, vooral die in afgelegen gebieden in Australië, Azië en Zuid-Amerika, vereisen wat planning, enige kennis van automechanica (zorg dat je op zijn minst een reserveband en krik meehebt!) en een beetje lef. We geven geen gedetailleerde routeplanning, daarvoor dienen de vele moderne en geavanceerde apps. Het belangrijkste doel van deze verhalen is om je te inspireren, je zin te geven je koffer te pakken en in de auto te springen onderweg naar wie weet waar.

Op een rondrit kun je hoogtepunten aaneenrijgen, zoals de onnavolgbare nationale parken in het zuiden van Utah. Je kan er ook een muzikale pelgrimstocht van maken, of gewoon door prachtige landschappen cruisen en stoppen waar je wil. Wat ze gemeen hebben, is dat de bestuurder altijd onafhankelijk reist. Zin in een omweg (we suggereren enkele pareltjes) of een extra overnachting? Doe maar. Alles draait om de tocht. Autorijden kan meer zijn dan een manier om van punt A naar punt B te komen. Stop regelmatig, ontdek, ontmoet lokale bewoners en hun cultuur, en je reis wordt een fantastisch avontuur.

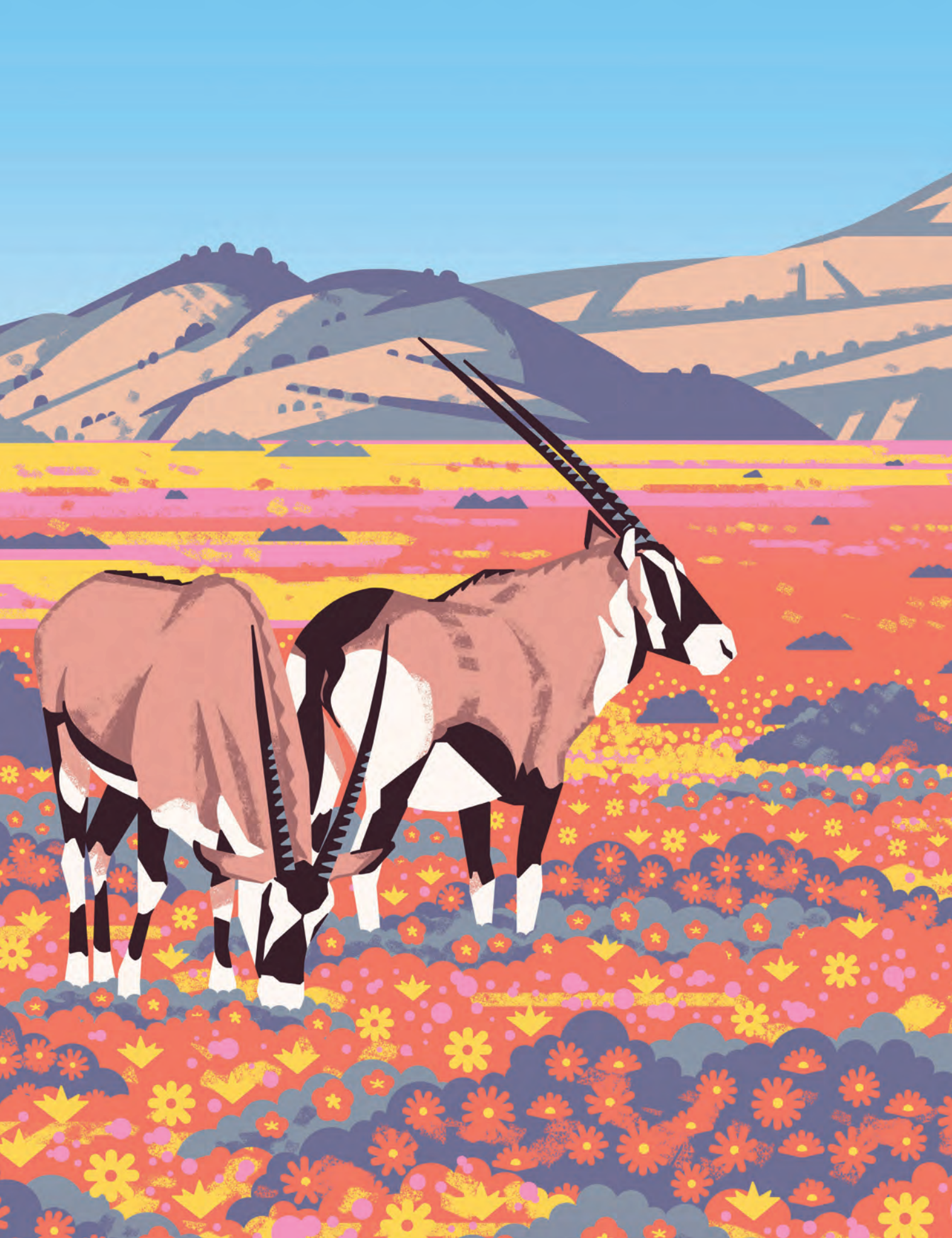
HOE GEBRUIK JE DIT BOEK?

De hoofdverhalen in elk onderdeel zijn weergaven uit eerste hand van schitterende rondritten op het betreffende continent. Bij elk verhaal hoort een infoblokje – beste tijd om te vertrekken, hoe er te komen, waar te overnachten. De verhalen zouden ook andere ideeën moeten doen opborrelen. We geven de voorzet met het deel 'Meer van dit', met gelijksoortige rondritten, niet per se op hetzelfde continent. De rondritten hebben een kleurcode volgens moeilijkheid, niet enkel gebaseerd op lengte, hoe afgelegen en uitdagend ze zijn, maar ook rekening houdend met logistiek en lokale omstandigheden. In het register staan de verschillende soorten rondritten op een rij.

*Vanaf links met de klok mee:
Zuid-Afrikaanse garage langs
de Panoramaroute; een klasieke
Ford Galaxy op de Pacific Coast
Highway (ook hieronder).
Vorige blz.: de oostkust van Nieuw-
Zeeland in een VW-campervan*

ZELF RIJDEN OP SAFARI

*Ga voor een rondrit onder de weidse hemel in Zambia.
Ontdek groot wild zowel overdag als onder de prachtige sterrenhemel.*

Artikelen 47 tot 54 van de Zambiaanse wegcode gaan over dieren. Je vindt er nuttige tips, zoals 'Vervoer geen dieren op het dak van je auto' of 'Wees op je hoede voor groter wild dat op je auto kan afstormen, en zo schade kan berokkenen en je in gevaar kan brengen.' Wie op safari gaat, huurt doorgaans een bekwame gids in – die weet hoe hij met deze situaties moet omgaan – maar als je in je eentje rondrijdt, ben je je eigen gids, chauffeur, bijrijder, kok, EHBO'er en ingenieur. En dan is Zambia een van de beste plaatsen voor dergelijk avontuur: een van de dunst bevolkte landen van Afrika, met afgelegen stroken bos en weiden in tweeën gesneden door kaarsrechte autosnelwegen die reiken tot aan de horizon.

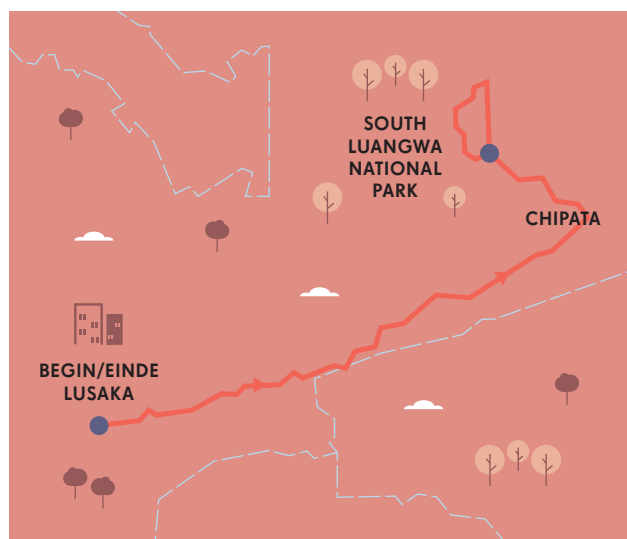
Samen met fotograaf Phil Lee Harvey rijd ik op een van die snelwegen, de Great East Rd, richting de wildernis van het nationale park South Luangwa. We zijn er helemaal klaar voor om in ons eentje tussen de wilde beesten in de Afrikaanse bush te rijden. Het duurt niet lang voor we de files van de immer drukke hoofdstad Lusaka achter ons kunnen laten. De weg zit vol putten: grote kraters die de auto doen slingeren en losse voorwerpen door de lucht doen vliegen in de auto.

Het landschap is zo uitzonderlijk mooi dat het ons afleidt van de vele kuilen in de weg, met alle gevolgen van dien. Eerst bewonderen we de lage beboste heuvels rondom ons, maar naarmate de weg dichterbij de grens met Mozambique komt, worden deze hoger en hoger, waarna ze bij de punt van Luangwa Valley plaatsmaken voor eindeloze groene velden. Langs de weg kuieren kinderen, na een dagje school terug naar huis, naar een van de dorpen waar rook opstijgt uit de huizen met luiken.

Even verderop, bij de marktstad Chipata, verkopen lokale inwoners ons pindanoten via het open raam van onze auto.

Bij een controlepunt houdt een politieagent ons tegen, waarna hij een hele uiteenzetting geeft over de Britse voetballer Wayne Rooney. Maar het merendeel van de tijd zijn we alleen op de weg. Af en toe echter denderen grote vrachtwagens uit Malawi, Congo en Zimbabwe rakelings langs ons. Het lijkt wel alsof ze niet weten dat je in Zambia aan de linkerkant van de weg moet rijden.

De nacht valt snel en algauw lijken de koplampen van de auto's als slapende dorpen uit het duister op te rijzen. Een uil schiet

*Vanaf linksboven met de klok mee:
olifanten steken netjes in een rij het
water over; vrouwelijk luipaard in
South Luangwa; zonsondergang
bij de oever van de Luangwa; we
loodsen de 4x4 door het park. Vorige
bladzijde: onder de sterrenhemel op een
Zambiaans kampeerterrein*

weg in de lichtbundels. We hebben nog heel wat uurtjes te rijden voor we bij de ingangspoort van het nationale park komen, en de laatste restjes asfalt hebben plaatsgemaakt voor een weg van roestbruine aarde.

Zoals op elke andere snelweg, gelden ook bijzondere regels op de wegen door de wildernis van South Luangwa National Park. Wanneer je bijvoorbeeld rechtsomkeer maakt op de oever van een rivier, moet je eerst in je achteruitkijkspiegel kijken of er geen nijlpaarden aankomen. Maar je moet bovenal respect hebben voor andere weggebruikers. Kort na onze aankomst bij het park moet ik een noodstop maken wanneer een jonge olifant de weg opgestormd komt. Hij is de plaatselijke variant van de chauffeur met de witte bestelwagen die boos toetert naar alles en iedereen die hem wil inhalen. Op veilige afstand loopt een groepje giraffen, hun koppen deinen zachtjes boven de boomtoppen uit.

Je raakt snel de weg kwijt in het doolhof van dichte struiken en hoefijzermereen in South Luangwa. Zozeer zelfs dat je er niet aan ontkomt halt te houden bij een lodge en een gids in te huren. Wij huren Yona Banda in, een lokale gids die als een ware superman mijlener dieren kan spotten. Yona bestuurt onze jeep wanneer we plots een kudde van meer dan 40 olifanten de Luangwa zien oversteken – hun slurfen lijken wel periscopen terwijl ze door de rivier waden. Niet lang daarna merkt hij een groep van 14 leeuwen en welpen op de oever op, terwijl een van hen het water over zwemt met in zijn kielzog drie krokodillen. Ze zijn zo gefocust op hun makker dat ze ons voertuig niet lijken op te merken terwijl hun snorharen langs onze autodeuren strijken.

We zijn alleen op het kampeerterrain. De zon gaat net onder tegen een achtergrond van platanen en tamarinden. We klappen onze ingebouwde daktent open (compleet met matras en zacht kussen), waarbij een enorme hoeveelheid stof loskomt van het buitenzeil. We hakken hout, grillen worstjes, toasten met ons bier en wisselen verhalen uit. Wanneer het laatste hout is opgebrand, klimmen we de ladder op naar onze bedden in het dak.

De verhalen van daarnet krijgen nu een eerder sinistere weerklank. Onze stevige katoenen tent met polytetrafluoro-ethyleenlaag houdt regen, ijzel en sneeuw tegen, maar niet de scherpe klauw van een katachtige. Als je in je tent ligt, besef je dat er slechts een paar millimeter stof zit tussen jou en alle wilde dieren die je onderweg zag, en dat de olifanten, leeuwen en krokodillen misschien op nauwelijks enkele centimeters staan (in een mooie rij onder aan de ladder, wie weet).

Het menselijke oog went in 45 minuten tijd aan de duisternis. Ik piep even naar buiten en na 10 minuten zie ik vleermuizen bij de Gordel van Orion; 15 minuten later bavianen in de vijgenbomen. Negen uur later klauter ik uit mijn tent en zie ik het spoor van een luipaard nabij onze auto. Men beweert vaak dat een safari één lang toneelstuk is, en op momenten als dit lijkt het alsof ik een kleine bijrol heb in een stuk dat al eeuwen speelt. **OS**

WILDE DIEREN IN SOUTH LUANGWA

Olifanten, giraffen, leeuwen en luipaarden zie je hier, maar South Luangwa is vooral bekend om zijn kuddes buffels, heel indrukwekkend om te zien wanneer ze samenkomen in het droogseizoen. En er is meer: bosbokken, ellipswaterbokken, impala's, koedoes en puku's. In Luangwa leven ook wilde honden, een van de zeldzaamste dieren van Afrika. En het park telt ongeveer 400 vogelsoorten.

Hiernaast: olifanten en een impala bij dageraad in South Luangwa

PRAKTISCHE INFO

Begin/Einde // Lusaka.

Afstand // De rit van Lusaka naar de Mfuwe Gate, de hoofdingang van het park, via de Great East Rd, is ongeveer 700 km enkele reis.

Vervoer // Zambia is steeds beter te bereiken, met directe vluchten van en naar landen in en buiten Afrika.

Wat neem je mee // Je hebt geen dure of speciale kleding nodig voor een safari. Kleur is het belangrijkste: geen felle kleuren omdat de dieren dit snel zien (wit is de slechtste kleur) en geen zwart of donkere kleuren omwille van de tseetseevlieg. Kies voor groen en lichtbruin en korte broeken voor op erg warme dagen, en dunne lange broeken om in de wildernis te wandelen. Vergeet je verrekijker niet, een hoed met brede rand, een zonnebril, hoge wandelschoenen en een zaklamp.

Hiernaast: de bergketen Grand Teton weerspiegeld in de Snake River in het nationale park Grand Teton in Wyoming

MEER VAN DIT WILDE DIEREN ZIEN

GIPPSLAND & WILSONS PROMONTORY, AUSTRALIË

De regio ten zuidoosten en oosten van Melbourne is een van de meest onderschatte hoeken van het land. We ontdekken er het woeste landschap van Phillip Island en Wilsons Prom, en verkennen landelijke steden zoals Inverloch, Koonwarra en Port Albert, voor we bijna van de plattegrond afvallen in de spookstad Walhalla op onze terugweg naar Melbourne. Op Phillip Island, bij Penguin Parade, landen de pinguïns bij zonsondergang, een van de meest uitzonderlijke schouwspelen van Australië. Je vindt er ook de grootste kolonie pelsrobbers, en het Koala Conservation Centre. Wilsons Promontory National Park bevindt zich dan weer in het meest zuidelijke punt van Australië, met bosrijk gebied waar tal van inheemse wilde dieren leven. Wanneer je van Port Albert naar Walhalla rijdt, zul je zeker even willen pauzeren bij Ninety Mile Beach, een afgelegen strook strand met daarachter prachtige duinen.

Begin // Phillip Island

Einde // Walhalla

Afstand // 495 km

KUST VAN KAIKOURA, NIEUW-ZEELAND

Dit deel van State Highway 1 – hersteld na de Kaikoura-aardbeving, maar check de status ervan voor je vertrek – vormt een eerder snelle en gemakkelijke verbinding tussen de twee belangrijkste toeristische steden, Picton en Christchurch. Hoogtepunten onderweg zijn de mooie Marlborough Sounds en de wijngaarden van topniveau van Blenheim. Maar voor wie houdt van wilde dieren, is het schiereiland Kaikoura de echte topattractie. Langs een wandelroute weg van de stad kun je pijlstormvogels, stormvogels, albatrossen en andere zeevogels zien, maar ook zonnebadende zeerobbers bij Point Kean, die zich niets lijken aan te trekken van de vele mensen die hen aangapen. Diverse soorten walvissen en dolfijnen (waaronder potvissen en zelfs blauwe vinissen) leven in Kaikoura of komen hier langs, wat meteen de populariteit van de tochten op zee verklaart, vooral van de Whale Watch Kaikoura. Bij het Willowbank Wildlife Reserve in Christchurch kun je kiwi's zien, een unieke gelegenheid.

Begin // Picton

Einde // Christchurch

Afstand // 352 km

GRAND TETON-YELLOWSTONE, WYOMING, VS

Yellowstone is de ultieme krachttoer van de natuur. Bij deze unieke supervulkaan vind je de helft van alle geisers van de wereld, het hoogst gelegen meer van het land en tal van eersterangs rivieren en watervallen. In het zuiden vervolledigt Grand Teton National Park het plaatje met rotsachtige pieken, rustige waterwegen en subliem alpien terrein. Wilde dieren spotten kan bij Jackson, waar elanden, bizonnen en dikhoornschapen 's winters samentroepen in de National Elk Refuge. En langs de kleinere Moose-Wilson road kun je zelfs grizzly's zien. De vallei bij Oxbow Bend is dan weer de ideale plek om elken, Amerikaanse zeearenden en andere vogels te spotten, terwijl beren (of bizonnen) je soms de weg versperren voorbij Yellowstone Lake. Na de Grand Canyon of the Yellowstone, rijd je oostwaarts naar Lamar Valley, ook wel het 'Serengeti van Noord-Amerika' genoemd omwille van de kudde bizonnen, elanden en af en toe een grizzly of coyote. Wolven zie je hier in de lente.

Begin // Jackson

Einde // Mammoth

Afstand // 402 km

CRUISEN OP CLARENCE DRIVE

Minder dan een uur van Kaapstad domineert deze spectaculaire kustweg de Atlantische Oceaan. Eeuwenoude bergen zorgen voor een even indrukwekkende achtergrond.

In een land bezaaid met dorpswegen afgeboord met wijngaarden, kronkelende bergpassen, natuurreservaten en lange kaarsrechte autosnelwegen dwars door schijnbaar eindeloze vlaktes van halfwoestijn, is het moeilijk om slechts één rondrit toe te lichten. Clarence Drive echter, ongeveer een uur ten oosten van Kaapstad, prijkt toch vaak op de lijstjes van mooiste landschapswegen ter wereld, niet enkel van Zuid-Afrika.

Zeggen dat over deze weg rijden mijn leven heeft veranderd, is licht overdreven, maar ergens droeg de rit in geringe mate toch bij aan mijn beslissing me in Zuid-Afrika te vestigen. Alles begint in Gordonsbaai, een rustige plaats aan de zee, goed verscholen in een hoek van Valsbaai. De meeste mensen rijden hier langs op weg van Kaapstad naar bestemmingen verder oostwaarts, maar als je de N2 verlaat bij Gordonsbaai reis je op een schitterende alternatieve manier naar de 'walvissenhoofdstad' Hermanus; of maak er een heerlijke dagtrip van. In ongeveer een uurtje rijd je de 60 km lange strook van Gordonsbaai tot net voorbij Kleinmond, maar er is zoveel te zien onderweg, en je zal gegarandeerd foto's willen maken. Veel foto's.

Strikt gezien heet de weg pas Clarence Drive vanaf het schattige gehucht Rooiels, maar de meesten zijn het erover eens dat het spectaculairste deel net boven de jachthaven begint in Gordonsbaai. Hier gaat het traag vooruit – niet zozeer door de opeenvolgende bochten (al zijn er naar verluidt 77 verspreid over de weg), maar omdat als je een beetje op mij lijkt, je om de 500 m zal willen stoppen om vanuit net weer een andere hoek een foto te maken van de blauwe oceaan. Dankzij de vele uitzichtpunten kun je zo inbeelden hoe matrozen Valsbaai zag in de 16de eeuw.

Ze waren eerlijk gezegd wellicht niet zo verrukt als hedendaagse reizigers. Voor sommigen was de baai zelfs een heuse pest – de naam ervan verwijst naar vroege ontdekkingsreizigers die dachten dat ze voorbij de gevaarlijke Kaap de Goede Hoop en bij de Tafelbaai waren aangekomen. Beeld je hun ontgoocheling in als ze landinwaarts vaarden en vaststelden dat ze de beruchte kaap nog niet achter zich hadden en nog lang niet op het laatste stuk richting Europa zaten.

De bedrieglijke kaap was in feite Hangklip, een vooruitstekende piek in Pringlebaai, het meest oostelijke punt van Valsbaai.

*Van onder met de klok mee:
Kaapse suikervogel in de Harold
Porter National Botanical
Garden; Clarence Road krult
rond de baai; suikerbos (Protea)
in de botanische tuin.
Vorige bladzijde: de ruwe en
prachtige Kaapse kustlijn*

De mooie Pringlebaai is een van die benijdenswaardige plaatsen waardoor je over je toekomst gaat nadenken en bij makelaarskantoren gaat binnengluren. De meeste bezoekers echter moeten genoeg nemen met een kop koffie in een van de tearooms gevolgd door een winderige kustwandeling voor ze weer in hun auto springen. De weg duikt hier landinwaarts en al is het zeezicht hier tijdelijk belemmerd, de met bloemen bezaaide hellingen van de indrukwekkende Kogelberg vormen een mooi alternatief – en bieden de kans je nek even naar de andere kant op te draaien.

De kust is echter nooit ver weg en even buiten Bettysbaai kun je enkele lokale kustbewoners ontmoeten. De pinguïnpopulatie van Stony Point is veel minder bekend dan die van Simonstad, aan de andere zijde van Valsbaai, maar ze is niet minder onderhoudend, en hier heb je de kolonie zowat voor jou alleen.

Langs deze weg is het trouwens best wel rustig. Bettysbaai een ingedutte stad noemen is een cliché, maar onmiskenbaar waar. De huizen hier zijn eigendom van gepensioneerden of van rijke tweedehuisbezitters uit Kaapstad die hier in het weekend komen – en je begrijpt meteen waarom. Ingeklemd tussen het natuurreservaat Kogelberg en de Atlantische Oceaan vind je ruime alleenstaande woningen, een chocolatier en een keramiekatelier, waar je een souvenir kan kopen. Het is hier dat ik tijdens mijn eerste tocht langs Clarence Drive begon te dromen van een pensioen aan de oceaan. De meesten rijden hier gewoon door, maar stoppen altijd om voorraad in te slaan (vooral chocolade van

*“De weg volgt weer de rotsige kustlijn,
met Valsbaai achter je en de bergen
in de hoofdrol.”*

bij GaBoLi) – en kom je ook in de verleiding vraag dan naar de truffels gevuld met fynbos, een lokale inheemse plant.

Je zit nauwelijks in de derde versnelling of je bent al bij de Harold Porter National Botanical Garden, een van de hoogtepunten op de route. Mogelijkheden genoeg om de benen te strekken hier, van een korte wandeling door de fynbosbegroeiing tot loodzware hikes langs watervallen en in de bergen. Lukt het je om weer in de auto te stappen, dan leidt de weg je weer langs de kust, met Valsbaai achter je en de bergen in de hoofdrol. Zoek een zandweg net voor de stad Kleinmond. Heb je een dag of twee over, bezoek dan de Kogelberg, werelderfgoed dankzij de overvloed aan inheemse flora. Dump de auto en trek je wandelschoenen aan voor een tocht van een achttal uur.

Van Kleinmond kun je op je schreden terugkeren, verder naar Hermanus – walvisstad bij uitstek (van juni tot november) of noordwaarts rijden naar de N2 die door appelland slingert de Sir Lowry's Pass af, met mythische uitzichten op de Kaapse Vlakte tot aan Kaapstad. Misschien niet zo indrukwekkend als de kustweg, maar geen slechte manier om terug te keren naar de stad. Zoals ik al zei, aan glorieuze rondritten geen gebrek in Zuid-Afrika. **LC**

WALVISSEN SPOTTEN

Hermanus is de bekendste plek om walvissen te zien in Zuid-Afrika, maar van juni tot november (wanneer de kalfjes geboren worden), heb je een grote kans om Southern Right Whales te zien langs dit deel van de kust. Neem een verrekijker mee en zoek hun neuzen, vinnen en staarten. Heb je geen geluk, ga dan naar Hermanus waar de enige walvissenschreeuwer ter wereld gretige bezoekers de juiste richting wijst.

PRAKTISCHE INFO

Begin // Gordonsbaai

Einde // Rte 43 tussen Bot River & Fisherhaven

Afstand // 60 km

Vervoer // Vlieg naar Kaapstad, zo'n 60 km van het begin van de rondrit.

Beste tijd // De route is het hele jaar subliem, probeer midden in de week te gaan als je kunt – inwoners van Kaapstad doen de Clarence Drive vaak als weekenduitstapje.

Accommodatie // Kampeer in het Kogel Bay Holiday Resort of reserveer een Eco Cabin in Kogelberg Nature Reserve.

Eten // Picknick bij de Harold Porter National Botanical Garden of kies een visrestaurant in Betty's Bay.

Meer rondritten // Om verder langs de kust te rijden vanaf Kaapstad, neem je Rte 310 vanaf Muizenberg.

Meer info // www.kleinmondtourism.co.za

*Hiernaast: kokerboom in het Goegap
Nature Reserve, Namakwaland*

MEER VAN DIT ZUID-AFRIKAANSE ROUTES

SANIPAS

De enige weg tussen KwaZoeloe-Natal en Lesotho is een heuse mythische bergpas. Je rijdt naar een hoogte van 2876 meter via een reeks haarspeldbochten. Dit is dan ook geen weg voor doetjes. Het begin bij de grenspost valt mee. Volgens de plaatselijke wet mogen van hieraf enkel 4x4's doorrijden naar Lesotho, en terecht – scherpe bochten, losse kiezels, beken die de weg kruisen en kuilen overal om het plaatje compleet te maken. Als je de bergpas over rijdt op een heldere dag word je beloond met schitterende vergezichten. Geniet ervan met een glas in Afrika's hoogstgelegen bar, op de top van de pas. Ga je niet verder naar Lesotho, bereid je dan voor op een nagelbijtende, zenuwslpende afdaling terug waarbij ook passagiers op hun denkbeeldige rempedaal zullen duwen in de steeds smallere bochten.

Begin // Himeville

Einde // Sani Top

Afstand // 38 km

NAMAKWALAND BLOEMENROUTE

Doorgaans is de N7 autosnelweg een saaie rit, behalve in augustus wanneer het dorre, roodbruine landschap als een heuse Polaroid in kleur uitbarst als de lentebloemen bloeien. Begin je tocht in het gehuchtje Nieuwoudville en neem de N7 die hier een lange, eerder rechte en vlakke rechte lijn maakt. Onderweg zie je de hele tijd mooie wilde bloemen, maar je echte bestemming is het minder bekende Nationaal Park Namakwa, waar uitgestrekte velden oranje, witte, paarse en gele madeliefjes bloeien in de anders verlaten heuvels. In het meer noordelijk gelegen Springbok's Goegap Nature Reserve kun je hiken, autorijden of fietsen tussen de bloemen.

Begin // Nieuwoudville

Einde // Springbok

Afstand // 310 km

ROUTE 62

Ook al kun je Route 62 makkelijk afleggen in drie uur, je kunt er ook vlotjes een avontuur van een week van maken. De weg start bij de korte maar mooie bergpas Cogmanskloof en snijdt dan door Montagu, met uitzicht op de Langeberg Range. Hier wordt de weg breder en krijgt hij de mooie naam Wildehondskloofhoogte Pass. De weg slingert langs fruittuinen, wijngaarden en kunstige steden. Na Barrydale wordt het weer wat indrukwekkender op de Huisrivier Pass, die als een slang kronkelt tussen ruwe bergen met her en der groene heesterperken. Maar het beste is wel dat Route 62 ook wordt beschouwd als Zuid-Afrika's langste wijnroute – stop dus zeker om krachtige rode wijn en de befaamde lokale port te proeven. Zorg wel voor een BOB die het stuur kan overnemen terwijl jij geniet van het steeds veranderende landschap van Little Karoo.

Begin // Ashton

Einde // Oudtshoorn

Afstand // 250 km

WWW.LANNOO.COM

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig
een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken
en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Vertaling Inez Falleyn
Oorspronkelijke titel Epic Drives of the World
Oorspronkelijke uitgever Lonely Planet Global Ltd
Vormgeving Ben Brannan
Opmaak Keppie & Keppie

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2019
© Lonely Planet 2017
© Fotografie 2017
D/2019/45/499 - NUR 510
ISBN 978 94 014 6287 7

De auteurs en de redactie van Lonely Planet hebben de grootste zorg
besteed aan de samenstelling en de controle van deze gids.
Maar omdat de gegevens voortdurend gewijzigd worden, moet de praktische
informatie worden beschouwd als een aanwijzing. Het is dan ook best mogelijk
dat bepaalde info bij het verschijnen van deze gids niet helemaal correct
of volledig is. Wij kunnen daar niet verantwoordelijk voor worden gesteld.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige
vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere
manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Auteurs Alex Crevar (**ACR**); Amanda Canning (**ACA**); Amy Balfour (**ABL**); Andrea Sachs (**AS**); Andrew Bain (**ABN**);
Anita Isalska (**AI**); Anna Kaminski (**AK**); Anthony Ham (**AH**); Becky Ohlsen (**BO**); Brandon Presser (**BP**); Brett Atkinson (**BA**);
Chris Colin (**CC**); Christa Larwood (**CL**); Duncan Garwood (**DG**); Etain O'Carroll (**EOC**); Garth Cartwright (**GC**); Grant Roff (**GR**);
Greg Bloom (**GB**); Joe Bindloss (**JB**); Jonathan Thompson (**JT**); Kate Armstrong (**KA**); Kerry Christiani (**KC**); Kevin Raub (**KR**);
Lucy Corne (**LC**); Mark Johanson (**MJ**); Marcel Theroux (**MT**); Oliver Berry (**OB**); Oliver Smith (**OS**); Pat Kinsella (**PK**);
Paul Rees (**PR**); Peter Thoeming (**PT**); Robin Barton (**RB**); Tim Moore (**TM**); Tony Wheeler (**TW**).

Omslag en illustraties Ross Murray (www.rossmurray.com)
Kaarten Callum Lewis (www.callum-lewis.com)

Het papier in dit boek is gecertificeerd volgens
de regels van de Forest Stewardship Council®.
FSC® staat voor natuurvriendelijk, sociaal
verantwoord en economisch rendabel beheer
van het bosareaal op de wereld.